

28 Ιουνίου, 1991

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 575/88).

- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Ανάκληση προαγωγών λόγω παρατυπιών στη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων — Κατά την επανεξέταση δεν λήφθηκαν υπόψη οι τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις που είχαν γίνει παράτυπα — Ορθά κλήθηκε ο Διευθυντής να προβεί σε νέες συστάσεις εφόσον οι παλιές στηρίζονταν στις παράτυπες τροποποιήσεις. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ουσιώδεις παρατυπίες — Ουσιώδεις θεωρούνται οι παρατυπίες που ασκούν ουσιώδη επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης — Η μη σύσταση του Διευθυντή για το έτος 1985 ουδόλως επέδρασε γιατί και οι δύο υποψηφίοι κρίνονταν συνεχώς από το 1979 έως το 1984 ως "Εξαιρετοι". 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα προσόντα από αυτά που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας στοιχείο πολύ περιθωριακής σημασίας και δεν αποδεικνύει από μόνο του έκδηλη υπεροχή. 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Βαθμολογία — Κατά τη σύγκριση δύο υποψηφίων για μια θέση λαμβάνεται υπόψη η γενική βαθμολογία τους και δεν αποδίδεται βαρύτητα στις διαφορές που υπάρχουν στις επί μέρους παραγράφους της βαθμολογίας. 20
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος αποτελεί σοβαρότατο στοιχείο κρίσης, απ' αυτά που συνθέτουν την αξία ενός υποψηφίου. Δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την Ε.Δ.Υ. χωρίς ειδική αιτιολογία — Ο διευθυντής δεν υποχρεούται να κάμει ειδική αναφορά στους υποψηφίους που δεν συστήνει — Δεν είναι απαραίτητο για σκο-

πούς συστάσεων να γνωρίζει προσωπικά ο Προϊστάμενος του Τμήματος όλους τους υποψηφίους.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Το διοικητικό όργανο δεν είναι απαραίτητο για να αιτιολογήσει την απόφασή του, να αποδείξει πως ο επιλεγείς υπερέχει έκδηλα των άλλων υποψηφίων. Το βάρος απόδειξης έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή — Έκδηλη είναι η υπεροχή όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των στοιχείων, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη.

10 Μετά από νομική συμβουλή του Γενικού Εισαγγελέα η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να ανακαλέσει και επανεξετάσει απόφασή της για προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού στο Τμήμα Δημοσίων Έργων. Η ανάκληση είχε αποφασιστεί γιατί υπήρχαν παρατυπίες στις εμπιστευτικές εκθέσεις ορισμένων υποψηφίων.

15 Κατά την επανεξέταση αποφασίστηκε η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στην εν λόγω θέση, απόφαση που προσβλήθηκε με την προσφυγή αυτή.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 (1) Η κλήση του διευθυντή για νέα σύσταση ήταν νόμιμη γιατί η αρχική σύσταση ήταν ελαττωματική εφόσον στηριζόταν στις παράτυπες αυτές τροποποιήσεις καθώς και στην απόδοση των υποψηφίων μέχρι τις 12.12.85, η οποία όμως δεν ήταν απόλυτα σύμφωνη με τις μεταγενέστερες εμπιστευτικές εκθέσεις του 1985 που η Επιτροπή αναγκάστηκε να αγνοήσει. Με τη διαφοροποίηση των εκθέσεων η βάση της εκτίμησης διασαλεύτηκε. Η επανάκληση του Διευθυντή από την Επιτροπή και η υποβολή εκ νέου συστάσεων στα πλαίσια του τότε ισχύοντος καθεστώτος κρίνεται νόμιμη.

30 (2) Ορθά ο Διευθυντής κατά την επανεξέταση δεν αναφέρθηκε στις συστάσεις του στην απόδοση των υποψηφίων για το 1985 γιατί διαφορετικά θα ενεργούσε παράνομα, καθότι θα παράβλεπε την απόφαση της Ε.Δ.Υ. να αγνοήσει τη δήλωση του τότε Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων όσον απορρυσέ την απόδοση του αιτητή μέχρι τις 12.12.85. Εν πάση δε περιπτώσει και αν ακόμη ελαμβάνετο υπόψη η απόδοση των υποψηφίων μέχρι τις 12.12.85 αυτό δεν διαφοροποιούσε την εικόνα που είχαν και οι δύο υποψήφιοι οι οποίοι αξιολογούνταν συνεχώς από το 1979 έως το 1984 ως "Εξάιρετοι". Επομένως δεν αποτελούσε ουσιαστική παρατυπία η μη λήψη υπόψη της απόδοσης των υποψηφίων μέχρι τις 12.12.85 γιατί δεν θα ασκούσε ουσιαστική επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης.

40 (3) Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή ότι υπερεβούσε σε προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους γιατί είχε διδακτορικό Δί-

πλωμα, το προσόν αυτό δεν αποτελούσε πλεονέκτημα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας και επομένως δεν μπορούσε να βαρύνει στην ολότητα της Επιτροπής, η οποία οφείλει να αποφασίζει πάνω στην ολότητα των περιστάσεων ενώπιόν της. Επιπρόσθετα προσόντα από αυτά που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας είναι ένα στοιχείο πολύ περιθωριακής σημασίας και δεν αποδεικνύει από μόνο του έκδηλη υπεροχή.

5

(4) Κατά τη σύγκριση δύο υποψηφίων για μία θέση λαμβάνεται υπόψη η γενική βαθμολογία τους και δεν αποδίδεται βαρύτητα στις διαφορές που υπάρχουν στις επί μέρους παραγράφους της βαθμολογίας. Τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τα τελευταία έξη χρόνια κρίνονταν ως εξάριτοι υπάλληλοι.

10

(5) Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε τη σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος που είναι ένα σοβαρότατο στοιχείο κρίσης από αυτά που συνθέτουν την αξία ενός υποψηφίου και δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. Ο διευθυντής δεν υποχρεούται να κάμει ειδική αναφορά σε υποψηφίους που δεν έχει πρόθεση να συστήσει, αλλά είναι αρκετό να αναφερθεί μόνο στους υποψηφίους που συστήνει. Ούτε είναι απαραίτητο για σκοπούς συστάσεων να γνωρίζει προσωπικά ο Προϊστάμενος του Τμήματος όλους τους υποψηφίους.

15

20

(6) Όταν το διορίζον όργανο ασχολείται με την πλήρωση μιας θέσης υψηλής στην υπαλληλική ιεραρχία, όπως η παρούσα, τότε η διακριτική του ευχέρεια παρουσιάζεται διευρυμένη.

25

(7) Όταν ένα διοικητικό όργανο, επιλέγει ένα υποψήφιο με βάση τη σύγκριση με άλλους δεν είναι αναγκαίο για να αιτιολογήσει την απόφασή του να αποδείξει πως ο επιλεγείς υπερείχε έκδηλα των άλλων υποψηφίων. Το βάρος απόδειξης έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή. Η υπεροχή δε, τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των στοιχείων, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη.

30

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Λύωνας και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 683/88, 703/88, 706/88 ημερομηνίας 14.6.90)

35

Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη και άλλων (Α.Ε. 1086, ημερομηνίας 13.12.90)

Josephin v. Republic (1986) 3 C.L.R. 111

Droushiotis v. The Cyprus Broadcasting Corporation (1984) 3 C.L.R. 546

40

4 Α.Α.Δ. Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας

Michael v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 974·

Zachariades v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 1193·

Michaelides v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 1522·

Pantelouris v. The Council of Ministers (1985) 3 C.L.R. 852·

5 *Σεακίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 C.L.R. 2136·

Λουκά και άλλοι ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Α.Ε. 777 και 780 ημερ. 16.6.89)·

Γεωργίου και άλλοι ν. Δημοκρατίας (1988) 3 C.L.R. 678·

HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041·

10 *Papadopoulos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 405·

Πάρης ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγή Αρ. 794/88 ημερ. 6.12.89)·

Χάματσος ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγή Αρ. 244/89 ημερ. 8.9.90)·

15 *Republic v. Roussos* (1987) 3 C.L.R. 1217·

Σάββα ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγή Αρ. 102/87 ημερ. 16.9.89)·

Ζαβρός και άλλη ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγές Αρ. 353/88 και 400/88 ημερ. 25.11.89)·

20 *Republic and Another v. Kastellanos* (1988) 3 C.L.R. 2249·

Haris v. Republic (Α.Ε. 699 ημερ. 27.1.89)·

Δημοκρατία ν. Μιχαήλ (Α.Ε. 745 ημερ. 12.4.89)·

Μουριτζής ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή αρ. 955/88 ημερ. 4.7.89)·

25 *Σταύρου ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (Προσφυγή Αρ. 104/87 ημερ. 22.5.89)·

Στυλιανού ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγή Αρ. 915/88 ημερ. 15.9.89)·

Φωτίου και άλλοι ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγές Αρ. 749/85 και 785/86 ημερ. 7.11.89)·

30 *Κυπριανίδης ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (Προσφυγή Αρ. 188/89 ημερ. 13.12.89)·

- Mettas v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 250·
- Leonidou v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 1918·
- Louca v. Public Service Commission and Others* (A.E. 777 και 780, ημερ. 16.6.89)·
- Frangos v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 312· 5
- Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165·
- Simillis v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 608·
- Demetriades v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1034·
- Georghiou and Others v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 678·
- Γεωργίου ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 C.L.R. 74. 10
- Χατζηϊωάννου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 C.L.R. 1041·
- Χατζησάββας ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 C.L.R. 76·
- Lewis v. Δημοκρατίας* (A.E. 522, ημερ. 30.5.89).

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού, Τμήμα Δημοσίων Έργων αντί του αιτητή. 15

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Π. Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' , για τους καθ' ων η αίτηση. 20

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 6/5/88 και με την οποία προήγαγε κατόπιν επανεξέτασης το ενδιαφερόμενο μέρος Σάββα Σαββίδη στη θέση Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού, Τμήμα Δη- 25

μοσίων Έργων, αναδρομικά από 1/1/86, αντί του αιτητή, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

5 Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας, ημερομηνίας 2/11/87, αναφερόμενος στις προσφυγές 8/86, 67/86 και 125/86, οι οποίες στρέφονταν εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους Σάββα Σαββίδη, 10 από 1/1/86, στη θέση Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, συμβούλεψε την Ε.Δ.Υ. να ανακαλέσει την πιο πάνω απόφασή της και να επανεξετάσει το θέμα, ενόψει της απόφασης της Ολομέλειας του 15 Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Αργυρίδης*, για το λόγο ότι υπήρχαν παρατυπίες στις εμπιστευτικές εκθέσεις ορισμένων υποψηφίων (Παράρτημα 1 στην Ένσταση).

Με νεώτερη επιστολή του, ημερομηνίας 17/12/87, ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας υπέδειξε στην Επιτροπή ότι η πιο πάνω διοικητική πράξη ήταν ελαττωματική και για 20 τον πρόσθετο λόγο ότι ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων κ. Λίνος Σιακαλλής δήλωσε, σύμφωνα με τα πρακτικά της Επιτροπής ημερομηνίας 12/12/85, ότι ο υποψήφιος Χρίστος Παπαδόπουλος σε μία, δύο ή τρεις παραγράφους της Έκθεσης για το 25 1985, που αφορούσαν τη διευθυντική ικανότητα, την ηγετική ικανότητα και εποπτεία, θα ήταν λίγο πιο κάτω από το "Εξάιρετος". Όμως στην Εμπιστευτική Έκθεση του 1985 ο πιο πάνω Διευθυντής ενεργώντας σαν αξιολογών και προσυπογράφων λειτουργός είχε βαθμολογήσει τον 30 Παπαδόπουλο σαν καθόλα εξάιρετο. Ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας επαναβεβαίωσε έτσι την αρχική του γνωμάτευση της 2/11/87, για το λόγο ότι οι παρατυπίες που είχαν διαπιστωθεί ήταν συνολικά ουσιώδεις και επέβαλλαν την ανάκληση και επανεξέταση της προσβαλλόμενης 35 πράξης (Παράρτημα 2).

Ενόψει των πιο πάνω η Ε.Δ.Υ., αφού έλαβε υπόψη τη συμβουλή της Γενικής Εισαγγελίας, ότι η επίδικη απόφα-

ση έπασχε νομικά, στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 25/4/88 (Παράρτημα 3), αποφάσισε, παρά τις επιφυλάξεις που είχε, να ανακαλέσει την απόφασή της ημερομηνίας 12/12/85 για προαγωγή του Σάββα Σαββίδη στη θέση Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού από 1/1/86.

5

Ακολούθως η Επιτροπή στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 27/4/88 (Παράρτημα 4), καθοδηγούμενη από τις νομικές συμβουλές του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα, προχώρησε στην επανεξέταση της πλήρωσης μιάς κενής θέσης Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο. Στη συνεδρίαση ήταν παρών και ο Διευθυντής του Τμήματος Δημοσίων Έργων κ. Χριστοδουλίδης.

10

Η Επιτροπή ασχολήθηκε με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και αποφάσισε, σε ορισμένες περιπτώσεις όπου είχαν γίνει αναιτιολόγητες τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις ορισμένων υποψηφίων, όπως ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών μόνο. Η απόφαση αυτή αφορούσε και την εμπιστευτική έκθεση του αιτητή για το έτος 1984.

15

20

Στη συνέχεια η Επιτροπή, καθοδηγούμενη από τη νομική συμβουλή της Εισαγγελίας, ότι η δήλωση του τότε Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων κ. Σιακαλλή αναφορικά με την απόδοση του αιτητή για το 1985, η οποία είχε γίνει μέχρι τις 12/12/85, που ήταν και η ημερομηνία εξέτασης του θέματος από την Ε.Δ.Υ., δεν ήταν σύμφωνη με την αξιολόγηση που περιείχετο στην εμπιστευτική έκθεση του 1985 η οποία συντάχθηκε μεταγενέστερα, αποφάσισε να αγνοήσει τη δήλωση.

25

30

Η Επιτροπή περαιτέρω αποφάσισε να μη λάβει υπόψη τις αξιολογήσεις που περιέχονταν στις εμπιστευτικές εκθέσεις του 1985 για ορισμένους υποψήφιους, για το λόγο ότι η αρχική απόφαση της Επιτροπής είχε ληφθεί στις 12/12/85, ημερομηνία κατά την οποία δεν υπήρχαν ενώπιον της Επιτροπής οι εκθέσεις αυτές, αλλά υποβλήθηκαν αργότερα.

35

5 Στη συνέχεια ο Διευθυντής του Τμήματος Δημοσίων Έργων κ. Χριστοδουλίδης, κλήθηκε να υποβάλει τις συστάσεις του υπό το φως των πιο πάνω διαπιστώσεων της Επιτροπής και αποβλέποντας στο καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιαώδη χρόνο. Ο Διευθυντής του Τμήματος επαναλαμβάνοντας την αρχική του σύσταση υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους, ανέφερε τα ακόλουθα:

10 "Λαμβάνοντας υπόψη την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων και αποβλέποντας στον ουσιαώδη χρόνο, συστήνει το Σάββα Σαββίδη, τον οποίο ανεπιφύλακτα κρίνει ως τον καταλληλότερο από όλους τους υποψηφίους για προαγωγή."

15 Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Εξέτασε τα ουσιαώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής και τη σύσταση του Διευθυντή. Η Επιτροπή απέδωσε τη δέουσα σημασία στο σύνολο των εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων μέχρι και το 1984. Στη συνέχεια κατέγραψε τις βαθμολογίες των υποψηφίων για τη χρονική περίοδο που αφορούσε τα έτη 1979-1984. Όσον αφορά τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος, η Ε.Δ.Υ. 20 κατέγραψε τις πιο κάτω βαθμολογίες:

25 *Αιτητής:*

Παπαδόπουλος Χρίστος: 1979 "Ε" (8-4-0)

1980 "Ε" (10-2-0)

1981 "Ε" (10-2-0)

1982 "Ε" (12-0-0)

1983 "Ε" (12-0-0)

1984 "Ε" (12-0-0)

30 *Ενδιαφερόμενο Μέρος:*

Σαββίδης Σάββας Γ.: 1979 "Ε" (8-4-0)

1980 "Ε" (8-4-0)

1981 "Ε" (9-3-0)

1982 "Ε" (9-3-0)

1983 "Ε" (9-3-0)

1984 "Ε" (9-3-0)

5

Στη συνέχεια η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, καθώς και την αρχαιότητά τους, και σημείωσε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος που κατείχε τη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 1ης Τάξης από 15/10/72, προηγείτο σε αρχαιότητα του αιτητή που κατείχε τη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 1ης Τάξης από 1/7/77. Η Επιτροπή επανεξέτασε το θέμα και με βάση τα προεκτεθέντα υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή.

10

Η Επιτροπή, όπως κατέγραψε στα σχετικά πρακτικά της συνεδρίασής της, στάθμισε προσεκτικά και σύγκρινε όλους τους υποψήφιους με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους. Η Επιτροπή σημείωσε ότι μερικοί από τους υποψήφιους είχαν ψηλότερα προσόντα από το ενδιαφερόμενο μέρος και ότι ο υποψήφιος Παπασωζόμενος και ο αιτητής διέθεταν Διδακτορικό Δίπλωμα λαμβάνοντας όμως υπόψη τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους και σημειώνοντας τη μεγάλη αρχαιότητα που είχε το ενδιαφερόμενο μέρος έναντι του Παπασωζόμενου (τρία περίπου χρόνια) και έναντι του αιτητή (πέντε περίπου χρόνια), καθώς και το ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους από το 1979 ήταν συνεχώς εξαιρετες, έκρινε πως η σύσταση του Διευθυντή ήταν δικαιολογημένη.

15

20

25

Συμπερασματικά, η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία που ανάγονταν στον ουσιώδη χρόνο, έκρινε, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους, αξία, προσόντα, αρχαιότητα, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη θέση Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού στο

30

35

Τμήμα Δημοσίων Έργων, αναδρομικά από 1/1/86. Εναντίον της πιο πάνω απόφασης της Επιτροπής ο αιτητής καταχώρισε την παρούσα προσφυγή.

- 5 Ο δικηγόρος του αιτητή στη γραπτή του αγόρευση πρόβαλε τον ισχυρισμό πως η γνωμάτευση της Γενικής Εισαγγελίας σχετικά με τις παρανομίες που είχαν επιλοχωρήσει στην αρχική απόφαση της Επιτροπής και που θα έπρεπε να οδηγήσουν στην ανάκληση της αρχικής αυτής
- 10 απόφασης, δεν αφορούσαν τη σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος που είχε κάμει στις 6/12/85, η οποία παρέμεινε ανεπηρέαστη και υπέβαλε ότι η αρχική αυτή σύσταση παρέμεινε ισχυρή και έπρεπε να ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή στην επανεξέταση.
- 15 Επίσης υπέβαλε πως οι νέες συστάσεις του Διευθυντή ήταν αντιφατικές προς την πραγματική γνώση που είχε για τους υποψήφιους κατά τον ουσιώδη χρόνο και που ο ίδιος διατύπωσε τότε (βλέπε Παραρτήματα 7 και 10 στη γραπτή αγόρευση του αιτητή).
- 20 Όσον αφορά τη σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως η Επιτροπή κακώς την έλαβε υπόψη για το λόγο ότι ο Διευθυντής δεν είχε γνώση της υπηρεσίας του αιτητή, γιατί αυτός ήταν αποσπασμένος για εκτέλεση
- 25 ειδικών καθηκόντων στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων μέχρι τον Αύγουστο του 1985.
- 30 Συνεχίζοντας υπέβαλε πως ενώ κατά την προηγούμενη διαδικασία πλήρωσης της θέσης η ίδια η Επιτροπή είχε διαπιστώσει από μόνη της ότι ο Διευθυντής δεν είχε προσωπική γνώση της απόδοσης του αιτητή και ζήτησε σχετικές πληροφορίες από το Διευθυντή του Υπουργείου στο οποίο ο αιτητής ήταν αποσπασμένος, κατά την επανεξέταση του θέματος αγνόησε το γεγονός αυτό και ενήργησε με προφανή πλάνη περί τα πράγματα.
- 35 Τέλος, ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε πως η σύσταση του διευθυντή έγινε χωρίς τη δέουσα έρευνα, ήταν

μη αντικειμενική, αναιτιολόγητη και βρισκόταν σε πλήρη αντίθεση με τα επίσημα στοιχεία των φακέλων της Διοίκησης. Η Επιτροπή υιοθετώντας τη σύσταση του Διευθυντή ενέργησε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα και απέτυχε στο έργο της για επιλογή του καταλληλότερου από τους διαθέσιμους υποψήφιους. 5

Ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε τον επιπλέον ισχυρισμό πως ο αιτητής υπερείχε έκδηλα του ενδιαφερομένου μέρους και στα τρία καθιερωμένα κριτήρια, για το λόγο ότι σε αξία παρουσίαζε καλύτερη αναλυτική βαθμολογία από το ενδιαφερόμενο μέρος καθόλη τη διάρκεια των ετών 1979-1984, και ήταν κάτοχος Διδακτορικού Διπλώματος που δεν κατείχε το ενδιαφερόμενο μέρος. Αναφορικά με την αρχαιότητα στην οποία υπερείχε το ενδιαφερόμενο μέρος, ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε πως βάσει της νομολογίας η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο αλλά υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια, αξία και προσόντα, είναι ίσα, πράγμα που δεν ανταποκρινόταν στην παρούσα περίπτωση. 10 15

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή ότι η Επιτροπή κακώς κάλεσε ξανά το Διευθυντή να υποβάλει σύσταση, εφόσον η αρχική του σύσταση δεν κρίθηκε παράνομη από τη γνωμάτευση, έχω να παρατηρήσω τα ακόλουθα: 20

Η ανάκληση της προηγούμενης απόφασης της Επιτροπής, μετά από τη σχετική γνωμάτευση της Εισαγγελίας, έγινε για να επανορθωθούν κατά την επανεξέταση οι παρατυπίες που οφείλονταν στο γεγονός ότι οι προσυπογράφωντες λειτουργοί προέβηκαν σε αναιτιολόγητες τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις αρκετών υποψηφίων, παρατυπίες που κρίθηκαν ουσιώδεις. (Βλ. Παραρτήματα 1 και 2). 25 30

Η Επιτροπή, όταν συνήλθε στις 27/4/88 (Παράρτημα 4) για να επανεξετάσει το θέμα, ορθά αποφάσισε να αγνοήσει τις τροποποιήσεις στις περιπτώσεις που ήταν αναιτιολόγητες. 35

5 Η κλήση του Διευθυντή από την Επιτροπή για την υποβολή νέας σύστασης ήταν νόμιμη, εφόσον η αρχική του σύσταση ήταν ελαττωματική, στηριζόμενη στις παράτυπες τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις αρκετών υποψηφίων, καθώς επίσης και στην απόδοση των υποψηφίων μέχρι τις 12/12/85, η οποία όμως δεν ήταν απόλυτα σύμφωνη με τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις που υποβλήθηκαν πολύ αργότερα και τις οποίες η Επιτροπή αναγκάστηκε να αγνοήσει.

10 Η νομιμότητα της πιο πάνω ενέργειας της Επιτροπής βρίσκεται έρεισμα στην πρόσφατη νομολογία της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 683/88, 703/88 και 15 706/88, ημερομηνίας 14/6/90, όπου αποφασίστηκε ότι ορθά η Επιτροπή κάλεσε ξανά ενώπιόν της το νέο Διευθυντή του Τμήματος για να υποβάλει εκ νέου συστάσεις με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις χωρίς τις παράνομες τροποποιήσεις, εφόσον οι αρχικές συστάσεις ήταν παράνομες λόγω των παράνομων τροποποιήσεων.

20 Η νομολογιακή αυτή προσέγγιση που ακολουθήθηκε στην υπόθεση Λύωνας (ανωτέρω), επιβεβαιώθηκε και στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη και Άλλων, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1086, ημερομηνίας 25 13/12/90, όπου αναφέρθηκαν τα ακόλουθα σχετικά:

"Ο λόγος που ώθησε την Επιτροπή να ακούσει το Διευθυντή καταγράφεται στο πρακτικό:

30 "Δεδομένου ότι υπάρχουν σημαντικές αλλαγές στις αξιολογήσεις, η Επιτροπή έκρινε αναγκαίο να κληθεί ο Διευθυντής του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών ενώπιόν της, για να του δοθεί η ευκαιρία να προβεί σε νέες συστάσεις υπό το φως των εμπιστευτικών εκθέσεων πολλών υπαλλήλων, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί ύστερα από τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής." .....

Θα θέλαμε να προσθέσουμε, με κίνδυνο επανάληψης, ότι με την διαφοροποίηση των εκθέσεων η βάση της εκτίμησης διασαλεύθηκε. Ήταν αναπόφευκτη η επανεκτίμηση στα αυστηρά όμως πλαίσια του τότε ισχύοντος καθεστώτος. Στην υπόθεση Λύωνας, αλλά και την προκείμενη, αυτό επιτεύχθηκε εν όψει της αντικειμενικής υφής των στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν." 5

Υπό το φως της πιο πάνω νομολογίας, η επανάκληση του Διευθυντή από την Επιτροπή και η υποβολή εκ νέου συστάσεων, κρίνεται νόμιμη και ο πιο πάνω ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή απορρίπτεται σαν αβάσιμος. 10

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως ο Διευθυντής δεν αναφέρθηκε κατά την επανεξέταση στην απόδοση των υποψηφίων για το έτος 1985 και αυτό είχε σαν συνέπεια να υπάρξει κενό όσον αφορά την πιο πρόσφατη απόδοσή τους. Ο ισχυρισμός αυτός δε μπορεί να ευσταθήσει για το λόγο ότι, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της συνεδρίας της Επιτροπής ημερομηνίας 27/4/88 στη σελ. 2, η Επιτροπή αποφάσισε να αγνοήσει τη δήλωση του τότε Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων αναφορικά με την απόδοση του αιτητή μέχρι τις 12/12/85, για το λόγο ότι δεν ήταν σύμφωνη με την αξιολόγηση που περιεχόταν στην εμπιστευτική έκθεση του αιτητή για το έτος αυτό. Ο Διευθυντής, ο οποίος κλήθηκε να υποβάλει τη σύστασή του, αφού ενημερώθηκε για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής, θα ενεργούσε παράνομα εάν παράβλεπε την απόφαση αυτή και αναφερόταν στην απόδοση των υποψηφίων για το 1985. Ορθά λοιπόν αγνοήθηκε η απόδοση των υποψηφίων μέχρι τις 12/12/85 και αυτό υποστηρίζεται και στην απόφαση *Josephin v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 111, όπου στις σελ. 114-115 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα σχετικά: 15 20 25 30

"In view of the material discrepancy between this confidential report for 1982 and the statement of Mr. Lytras before the Commission, on the 16th December 1982, that the performance of the candidates - including, of course, of the applicant - in 1982 was more or less the 35

5 same as that in previous years, and inasmuch as such
 statement was erroneous at any rate in so far as the
 applicant was concerned, I have reached the conclusion
 that the respondent Commission in evaluating the merits
 of the applicant was labouring under a material mis-
 10 conception. As it appears from the minutes of the
 Commission it has placed particular weight on the
 confidential reports in respect of the candidates and on
 the views and recommendations of the Director of the
 Department, Mr. Lytras, and there is no doubt in my
 mind that because of the erroneous statement by Mr.
 Lytras as regards the performance of the applicant in
 15 1982 the Commission had a distorted view about him. It
 is, to say the least, very probable that the Commission
 would not have reached the sub judge decision not to
 select for promotion the applicant had it known the true
 situation, especially as the applicant was by two and a
 half years senior to the interested parties (and see, in this
 20 respect, inter alia, *Drousiotis v. The Cyprus Broadcasting
 Corporation* (1984) 3 C.L.R. 546, *Michael v. The
 Republic* (1984) 3 C.L.R. 974, *Zachariades v. The
 Republic* (1984) 3 C.L.R. 1193, *Michaelides v. The
 Republic* (1984) 3 C.L.R. 1522 and *Pantelouris v. The
 Council of Ministers* (1985) 3 C.L.R. 852).

25 Consequently, the sub judge promotions of the
 interested parties have to be annulled."

30 Εν πάση περιπτώσει, και αν ακόμα ελαμβάνετο υπόψη
 η απόδοση των υποψηφίων μέχρι τις 12/12/85, αυτό δεν θα
 διαφοροποιούσε ούτε θα μετέβαλλε την εικόνα που πα-
 ρουσίαζαν τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο
 μέρος, λαμβανομένου υπόψη ότι και οι δύο στις εμπιστευ-
 τικές τους εκθέσεις από το 1979 μέχρι το 1984, αξιολογού-
 ντο συνεχώς σαν "Εξάιρετοι". Κατά συνέπεια, το ότι δε
 35 λήφθηκε υπόψη η απόδοσή τους μέχρι τις 12/12/85, δεν
 αποτελεί ουσιώδη παρατυπία γιατί δεν θα ασκούσε ουσιώ-
 δη επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης. (Βλέπε, με-
 ταξύ άλλων, *Σεκκίδης v. Δημοκρατίας* (1988) 3 C.L.R.
 2136, *Γιαννούλλα Λουκά και Μιχαλάκης Σάββα v. Ε.Δ.Υ.*,

Αναθεωρητικές Εφέσεις 777 και 780, ημερομηνίας 16/6/89, Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1988) 3 C.L.R. 678).

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή πως η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τα υπέρτερα προσόντα του αιτητή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Ο αιτητής διέθετε Degree of Doctor of Philosophy και η Επιτροπή στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 27/4/88, σημείωσε ότι μερικοί από τους υποψήφιους είχαν υψηλότερα προσόντα από το ενδιαφερόμενο μέρος και ότι δύο από αυτούς, μεταξύ των οποίων ο αιτητής, διέθεταν Διδακτορικό Δίπλωμα.

Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί ότι προσόντα που δεν αποτελούν πλεονέκτημα, σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας, δεν πρέπει να βαρύνουν πολύ στη σκέψη της Επιτροπής, η οποία οφείλει να αποφασίζει πάνω στην ολότητα των περιστάσεων ενώπιόν της. Επιπρόσθετα προσόντα που δε θεωρούνται πλεονέκτημα από τα Σχέδια Υπηρεσίας, είναι ένα στοιχείο πολύ περιθωριακής σημασίας και δεν αποδεικνύει από μόνο του έκδηλη υπεροχή. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *HadjiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041, 1046, *Papadopoulos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 405, 414, *Τάκης Πάρης ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 794/88, ημερομηνίας 6/12/89, *Τάσος Χάματσος ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 244/89, ημερομηνίας 8/9/90.)

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή πως ο αιτητής υπερέχει σε αξία του ενδιαφερομένου μέρους για το λόγο ότι καθόλη τη διάρκεια των ετών '79-84, είχε καλύτερη αναλυτική βαθμολογία από το ενδιαφερόμενο μέρος.

Έχει καθιερωθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι κατά τη σύγκριση δύο υποψηφίων για μία θέση λαμβάνεται υπόψη η γενική βαθμολογία τους και δεν αποδίδεται βαρύτητα στις διαφορές που υπάρχουν στις επί μέρους παραγράφους της βαθμολογίας. (*Republic v. Roussos* (1987) 3 C.L.R. 1217, στη σελ. 1224, *Κωνσταντίνος Σάββα ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 102/87, ημερομηνίας 16/9/89, σελ. 6, *Παναγιώτης Ζαβρός και Μαρούλλα Σιδερά ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 353/88 και 400/88, ημερομηνίας 25/11/89,

Republic and Another v. Castellanos, Αναθ. Εφέσεις 610, 612, ημερομηνίας 25/11/88, *Haris v. Republic*, Αναθ. Έφεση 699, ημερομηνίας 27/1/89).

- 5 Τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τα τελευταία έξι χρόνια κρίνονταν σαν εξάριτοι υπάλληλοι. Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε υπέρ του τη σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος και είναι καθιερωμένο νομολογιακά πως η σύσταση του Προϊσταμένου είναι ένα
- 10 σοβαρότατο στοιχείο κρίσης, από αυτά που συνθέτουν την αξία ενός υποψηφίου (it goes to the merits of the candidate), και δε μπορεί να παραγνωρισθεί από την Επιτροπή χωρίς αυτή να δώσει ειδική αιτιολογία. (*Δημοκρατία ν. Πέτρου Μιχαήλ*, Αναθ. Έφεση 745, ημερομηνίας
- 15 12/4/89, *Μάριος Μουρτζής ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 955/88, ημερομηνίας 4/7/89, *Έλενα Σταύρου ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 104/87, ημερομηνίας 22/5/89).

- Είναι βέβαια ο ισχυρισμός του αιτητή πως η σύσταση του Προϊσταμένου στην προκειμένη περίπτωση, βρισκόταν σε αντίθεση με την εικόνα που παρουσίαζαν οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και ως εκ τούτου θα έπρεπε να είχε παραγνωρισθεί από την Επιτροπή. Ο ισχυρισμός αυτός κρίνεται αβάσιμος για το λόγο ότι η σύσταση του Προϊσταμένου, άν και λακωνική, δε βρισκόταν σε
- 20 αντίθεση με την εικόνα που παρουσίαζε το ενδιαφερόμενο μέρος, ο οποίος κρινόταν συνεχώς σαν εξάριτος υπάλληλος και είχε ουσιαστική αρχαιότητα (4 χρόνια και 8 1/2 μήνες) έναντι του ενδιαφερομένου μέρους στην αμέσως κατώτερη θέση του Εκτελεστικού Μηχανικού 1ης Τάξης.

- 30 Είναι αρχή του Διοικητικού Δικαίου πως ένα διοικητικό όργανο στην προσπάθειά του να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για μία θέση, μπορεί, αφού λάβει υπόψη του όλα τα σχετικά κριτήρια, να δώσει μεγαλύτερη σημασία σε ένα κριτήριο παρά σε άλλο. Πράττοντας όμως αυτό
- 35 θα πρέπει να ενασκει ορθά τη διακριτική του ευχέρεια. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Ανδρέας Στυλιανού ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 915/88, ημερομηνίας 15/9/89). Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην απόφαση του διοικητικού οργάνου, εάν η απόφαση αυτή είναι εύλογα επιτρεπτή.

Είναι εμπεδωμένη αρχή στη νομολογία πως δεν υφίσταται υποχρέωση εκ μέρους του Διευθυντή να αναφερθεί και σε υποψήφιους που δεν είχε πρόθεση να συστήσει. Στην απόφαση *Α. Φωτίου και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 749/85 και 785/85, ημερομηνίας 7/11/89, ειπώθησαν τα εξής σχετικά: 5

"Όπως έχει νομολογηθεί, δεν είναι απαραίτητο για τον Τμηματάρχη να κάμει ειδική αναφορά κατά τις συστάσεις του σε όλους τους υποψήφιους, αλλά είναι αρκετό αν αναφερθεί μόνο στους υποψήφιους που συστήνει. (Βλέπε *Ταπάκης ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 450, στη σελ. 456, *Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 551, στη σελ. 561.)" 10

Επίσης βλέπε για το ίδιο θέμα, *Σάββας Κυπριανίδης ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 188/89, ημερομηνίας 13/12/89, η οποία δεν έχει ακόμα επίσημα δημοσιευτεί. 15

Εξάλλου, σύμφωνα με τη νομολογία, δεν είναι απαραίτητο για σκοπούς συστάσεων να γνωρίζει προσωπικά ο Προϊστάμενος του Τμήματος όλους τους υποψήφιους. (*Mettas ν. The Republic* (1985) 3 C.L.R., 250, 256, *Leonidou ν. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 1918, *Louca ν. Public Service Commission and Others* (Αναθεωρητικές Εφέσεις 777 και 780, η απόφαση δόθηκε στις 16.6.89.) 20

Υπό τις περιστάσεις, η υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους σύσταση του Διευθυντή δεν ήταν παραπλανητική και η Επιτροπή ορθά την υιοθέτησε. Ο πιο πάνω ισχυρισμός του αιτητή απορρίπτεται. 25

Από το περιεχόμενο των φακέλων και των άλλων στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν μου προκύπτει ότι τόσο ο αιτητής όσο και τὸ ενδιαφερόμενο μέρος ήταν εξαιρετοι υπάλληλοι. 30

Είναι γνωστή αρχή στη νομολογία μας πως όταν το διορίζον ὄργανο έχει να ασχοληθεί με την πλήρωση μίας θέσης υψηλής στην υπαλληλική ιεραρχία, όπως η παρούσα, τότε η διακριτική του ευχέρεια παρουσιάζεται διευρυ- 35

5 μένη. (Βλέπε *Frangos v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 312, *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165, *Simillis v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 608, 613, *Demetriades v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1034), που δεν έχει ακόμα επίσημα δημοσιευτεί.)
10 Στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Andreas Z. Georghiou & Others v. R.S.C. (1988) 3 C.L.R. 678* που δεν έχει ακόμα επίσημα δημοσιευτεί και που αφορούσε σε διορισμό στη θέση Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού, στις σελ. 684-685 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα σχετικά:

15 "The post of Chief Land Officer is the highest in the Department of Lands and Surveys, next to the Director. As it emerges from the duties and the responsibilities of the post - set out in the Scheme of Service - it is a post with wide administrative responsibilities. His duties are to assist the Director in the organization, administration and proper functioning of the Department, the formulation and application of the Government policy in
20 respect of the competence of the Department, as well as the application of the necessary decisions. He prepares programmes, coordinates and supervises the function of two or more branches of the Department.

25 It is well established that the appointing Authority has a very wide discretion when making a selection for a post so high in the Service."

30 Όταν ένα διοικητικό όργανο, όπως η Επιτροπή, επιλέγει ένα υποψήφιο με βάση τη σύγκριση με άλλους, δεν είναι αναγκαίο για να αιτιολογήσει την απόφασή της να αποδείξει πως ο επιλεγείς υπερείχε έκδηλα των άλλων υποψηφίων.

35 Το βάρος απόδειξης έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή ο οποίος πρέπει να αποδείξει το στοιχείο τούτο για να θεωρηθεί πως το διοικητικό όργανο υπερέβηκε τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας. (Βλέπε *Οδυσσέας Γεωργίου ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 C.L.R. 74, 83, *Χ" Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 C.L.R.

1041, 1046.)

Η έννοια της έκδηλης υπεροχής έχει προδιοριστεί στις υποθέσεις *X" Σάββας ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 C.L.R. 76, *X" Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 C.L.R. 1041, και πολύ πρόσφατα από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 522, *Rolis Lewis ν. Δημοκρατίας*, ημερομηνίας 30/5/89, όπου τονίστηκε ότι η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερομένου, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη.

Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε σημαντική αρχαιότητα έναντι του αιτητή κατά 4 χρόνια και 8 1/2 μήνες, είχε εξαίρετη βαθμολογία κατά τα έτη 1979-1984 και είχε υπέρ του τη σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος.

Από τα πιο πάνω στοιχεία που εξέθεσα, προκύπτει ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

Όπως συνάγεται και από τα πρακτικά, η Επιτροπή διερεύνησε και η ίδια όλα τα στοιχεία, προέβη σε συγκρίσεις και συνεκτίμησε όλα τα νόμιμα κριτήρια προτού καταλήξει. Επιπρόσθετα, η διακριτική της ευχέρεια στην περίπτωση αυτή ήταν διευρυμένη για το λόγο ότι πρόκειτο για πλήρωση θέσης πολύ ψηλής στην υπαλληλική ιεραρχία. Η Επιτροπή έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση ασκώντας μέσα στα ορθά πλαίσια τη διακριτική της εξουσία.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται, χωρίς έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.